

Sygn. akt IV KK 373/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziielewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19 października 2017 r.

sprawy **R.N.**

skazanej z art. 148 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 18 maja 2017 r., sygn. akt II AKa (...)

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w K.

z dnia 23 maja 2016 r., sygn. akt III K (...),

I. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;

**II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. I.K.P. -
Kancelaria Adwokacka w K. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści
osiem złotych), w tym 23% podatku VAT, z tytułu zwrotu kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu za
sporządzenie i wniesienie kasacji;**

**III. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża
skazaną R. N. .**

UZASADNIENIE

Obrońca skazanej R.N. w kasacji wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 18 maja 2017 r., sygn. akt II AKa (...), zarzucił:

1) naruszenie art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez uznanie całkowitej wiarygodności zeznań M.B. w zakresie obciążającym oskarżoną, natomiast uznanie za niewiarygodne tej części zeznań świadka, które dotyczą udziału M. B. w zabójstwie oraz w pobiciu T.N.;

2) naruszenie art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. w zakresie jakim Sąd Apelacyjny nie dał wiary zeznaniom oskarżonej R.N. oraz oskarżonego A.B., zaprzeczającym czynnemu udziałowi oskarżonej w zabójstwie;

3) naruszenie art. 433 § 2 w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie przy ocenie materiału dowodowego istotnych dowodów w sprawie w postaci zeznań J.K., F.K., J.N.;

4) naruszenie art. 457 § 3 k.p.k. poprzez nieustosunkowanie się do złożonych w apelacji w punkcie 2, 4 i 5 wniosków dowodowych i braku uzasadnienia co do przyczyny ich oddalenia;

5) naruszenie art. 170 § 1 k.p.k. w zw. z art. 452 § 2 k.p.k. poprzez bezpodstawne oddalenie wniosków dowodowych, złożonych przez stronę skarżącą w apelacji;

6) naruszenie art. 201 k.p.k. poprzez odmowę dopuszczenia dowodu z uzupełniającej opinii biegłej J. P. z zakresu psychologii śledczej;

7) naruszenie art. 172 k.p.k. poprzez odmowę konfrontacji oskarżonych ze świadkiem M.B.;

8) naruszenie art. 193 § 1 k.p.k. poprzez odmowę zasięgnięcia opinii biegłego z zakresu toksykologii oraz odmowy zasięgnięcia opinii wychowawcy;

9) naruszenie art. 440 k.p.k. poprzez nieskontrolowanie przez Sąd Apelacyjny w (...) zaskarżonego wyroku poza granicami zarzutów, w zakresie przeprowadzenia uzupełniającej opinii z zakresu psychologicznej wiarygodności zeznań M.B., pomimo zachodzących sprzeczności i niejasności we wskazanej opinii w wyniku czego, pomimo istniejącego uchybienia, utrzymano w mocy rażąco niesprawiedliwe orzeczenie.

Podnosząc te zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz poprzedzającego go wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 maja 2016 r., sygn. akt III K (...), i uniewinnienie R.N. bądź przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K..

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Prokuratury Okręgowej w K. wniósł o oddalenie kasacji wobec jej oczywistej bezzasadności.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Już samo porównanie zarzutów kasacyjnych z zarzutami apelacji obrońcy R.N. jasno wskazuje, że Autor kasacji powtarza zarzuty jakie stawiał w zwykłym środku odwoławczym (błąd w ustaleniach faktycznych, dowolna ocena materiału dowodowego tj. wyjaśnień R.N. i wyjaśnień A.B., zeznań świadków M.B. oraz F.K., opinii biegłej J.P., opinii psychologów z Instytutu Ekspertyz Sądowych). Również uzasadnienie kasacji wskazuje, iż jej Autor polemizuje ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w (...) odnośnie oceny wyjaśnień R.N. i A.B. , zeznań M.B. i F.K., opinii biegłej J.P. (por. zarzuty z pkt 1, 2, 3 i 6 kasacji). Taki sposób zredagowania kasacji nie może doprowadzić do kolejnej kontroli skazującego wyroku Sądu Okręgowego w K., gdyż zgodnie z art. 519 k.p.k. kasację strona wnosi od wyroku sądu odwoławczego. Zwrócił trafnie na to uwagę oskarżyciel publiczny w pisemnej odpowiedzi na kasację, cyt. „wskazać należy, iż podniesione w kasacji zarzuty są w istocie swej powtórzeniem zarzutów, sformułowanych we wcześniej wniesionej apelacji. Dotyczy to w szczególności oceny zeznań świadka M.B. i czynienia na podstawie tego dowodu ustaleń faktycznych, leżących u podstaw skazania oskarżonej za popełnione przestępstwo zabójstwa T.N.. Lektura wniesionej przez obrońcę R.N. kasacji wykazuje, że kwestionuje ona kolejny raz treść zeznań świadka M.B., domagając się uznania tych zeznań za niewiarygodne, przynajmniej w tej części, w których dotyczą one udziału oskarżonej w zabójstwie T.N., przy jednoczesnym przyznaniu waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej, kwestionującej swój udział w przestępstwie. Zarzut dotyczący oceny wskazanego dowodu był przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego, rozpoznającego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 23 maja 2016 r. i we wniesionej kasacji został w istocie powtórzony.

Analiza treści uzasadnienia zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie przekonuje nadto, że Sąd ten, dokonując kontroli instancyjnej orzeczenia wydanego w I Instancji, uruchomionej również apelacją obrońcy Renaty Nowak, poddał rzetelnej i wszechstronnej ocenie zarówno kwestionowany wyrok, jak i zarzuty apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych, rzeczowo i trafnie wyjaśnił powody utrzymania w mocy orzeczenia Sądu I instancji, a prawidłowe swe rozstrzygnięcie uzasadnił w sposób

odpowiadający wymaganiom ustawy, wskazując zwłaszcza racje uznania zarzutów i wniosków apelacji za bezzasadne”.

Wbrew stanowisku Autora kasacji (zarzuty z pkt 1 – 3) Sąd Apelacyjny w (...), zgodnie z wymogiem art. 433 § 2 k.p.k. rozważył wnioski i zarzuty apelacji obrońcy R.N.. Potwierdza to spostrzeżenie treści bardzo szczegółowego uzasadnienia wyrok tego Sądu (por. s. 12 – 37 uzasadnienia). W sprawie nie doszło do obrazy przez Sąd Apelacyjny w (...) przepisu art. 201 k.p.k., gdyż w realiach sprawy nie zachodziła potrzeba wydania przez biegłą J.P. uzupełniającej opinii (zarzut z pkt. 7).

Na rozprawie w dniu 18 maja 2017 r. Sąd Apelacyjny w (...) postanowił:

1. na podstawie art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. oddalić wniosek dowodowy obrońcy oskarżonej R.N. o dopuszczenie dowodu z aktualnej opinii wychowawcy z aresztu śledczego co do R.N. , albowiem aktualna postawa oskarżonej nie ma znaczenia dla oceny jej zachowania i postawy w czasie czynu;
2. na podstawie art. 201 k.p.k. a contrario oddalić wniosek dowodowy obrońcy oskarżonej R.N. o dopuszczenie dowodu z opinii psychologicznej z aresztu śledczego oraz opinii biegłego psychologa, które miałyby dotyczyć R.N., albowiem sporządzone w sprawie opinie psychologiczne spełniają wymogi określone w art. 201 k.p.k.;
3. na podstawie art. 170 § 1 pkt 3 k.p.k. oddalić wniosek z pkt 2 apelacji obrońcy R.N., albowiem - w kontekście ustaleń faktycznych niniejszej sprawy - dowód ten jest nieprzydatny do stwierdzenia okoliczności wskazanych w tezie dowodowej co do M.B.;
4. na podstawie art. 201 k.p.k. a contrario oddalić wniosek dowodowy z pkt 3 apelacji obrońcy oskarżonej R.N., albowiem opinia biegłej jest pełna, jasna i nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, przy czym określony czas i sposób badania pozostawiany jest ocenie biegłych;
5. na podstawie art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. oddalić wnioski dowodowe z pkt 4 i 5 apelacji obrońcy R.N. jako nie mające znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy albowiem, wymienieni świadkowie zostali przesłuchani w sposób bezpośredni przed Sądem I Instancji, zaś konfrontacja nie jest obligatoryjną czynnością dowodową a nadto w toku postępowania pierwszoinstancyjnego przebywali poza

granicami kraju i istniały trudności w przeprowadzeniu tych dowodów, które w związku z tym Sąd ocenił jako zmierzające do przewlekłości postępowania.

Z treści powyższego postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...) jasno wynika, że oczywiście bezzasadne są zarzuty z pkt. 4, 5, 6, 7 i 8 kasacji. Sąd Apelacyjny w (...) podejmując decyzje co do wniosków obrońcy R.N. nie naruszył przepisów powołanych w zarzutach kasacyjnych. Działał w granicach przyznanych mu uprawnień, a decyzje swoje trafnie uzasadnił.

Bezzasadny jest też zarzut z pkt 9 kasacji. Przepis art. 440 k.p.k. ma zastosowanie w postępowaniu apelacyjnym jedynie wówczas gdy uchybienie którego dopuścił się sąd pierwszej instancji, chociaż nie należy do powodów o jakich mowa w art. 439 § 1 k.p.k., to jednak wywarło taki wpływ na wyrok zaskarżony apelacją, iż jego treść w sposób rażący narusza poczucie sprawiedliwości. W realiach przedmiotowej sprawy nie można zasadnie wywodzić, iż takim uchybieniem jest nieprzeprowadzenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłej J.P. (por. też tożsamy wniosek dowodowy z apelacji - oddalony w pkt. 4 postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 18 maja 2017 r.)

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy, mocą art. 535 § 3 k.p.k., rozstrzygnął jak w postanowieniu.